

Sygn. akt IV U 191/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 27 grudnia 2012 roku nr (...)

w sprawie K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się K. G. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 listopada 2012r. na okres dwóch lat,
2. wniosek o przyznanie odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia rentowego przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. celem rozpoznania;
3. umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IV U 191/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 czerwca 2013 roku

Decyzją z dnia 27 grudnia 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy K. G. wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 19.12.2012 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł K. G., domagając się jej zmiany i prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 5.10.2017 r. Ubezpieczony wskazał, iż jest niezdolny do podjęcia pracy zarobkowej i pomimo leczenia od wielu lat jego stan zdrowia psychicznego nie poprawia się, w związku z czym decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca. Na rozprawie w dniu 12.06.2013 r. ograniczono jednak żądanie co do czasokresu i domagano się przyznania świadczenia na okres 2 lat od dnia 1.11.2012 r. wraz u ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypłacie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego, zasadnie wstrzymano wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. urodzony w dniu (...), z zawodu jest ślusarzem i pracował zgodnie z wyuczonym zawodem. Ubezpieczony w okresach od 1.08.1998 r. do 31.12.2006 r. oraz od 1.02.2007 r. do 31.10.2012 r. pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Dowód: akta ZUS

W dniu 8.11.2012 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.11.2012 r., ubezpieczony został uznany za częściowo niezdolnego do pracy okresowo do dnia 30.04.2015 r. Wobec zgłoszenia przez ZUS zarzutu wadliwości tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 19.12.2012 r. ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy, w wyniku czego ZUS wydał przedmiotową decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do renty. Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono schizofrenię paranoidalną. Choroba ma przebieg przewlekły. Aktualnie dominują objawy negatywne schizofrenii, w postaci apatii, wycofania, braku zainteresowania otaczającą rzeczywistością, unikania kontaktów społecznych. Brak jest podstaw, aby stwierdzić poprawę stanu zdrowia psychicznego opiniowanego od orzekania w dniu 19.09.2011 r. przez lekarza orzecznika ZUS o całkowitej niezdolności do pracy. Ze względu na występujące zaburzenia opiniowany ma znacznie upośledzoną sprawność w zakresie możliwości nawiązywania relacji z innymi ludźmi, możliwości funkcjonowania społecznego, jest wycofany, z lękiem, poczuciem niepewności. Zaburzenia te powodują, że nie jest zdolny do podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia.

Odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy przez okres dwóch lat od daty zaprzestania pobierania uprzednio przyznanego świadczenia.

Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna z dnia 8.04.2013 r. – k. 9-10,

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłego lekarza sądowego z zakresu psychiatrii, który po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej, dokonał prawidłowej diagnozy jego schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna.

Opinia spełnia nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłego. Strony nie wniosły również do niej żadnych merytorycznych zarzutów.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz.1227 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art.13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do otrzymywania renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres 2 lat od dnia 1.11.2012 r., czyli od wstrzymania wypłaty uprzednio przyznanego świadczenia.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy. Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Z przedmiotowej opinii sądowo – psychiatrycznej wynika, że odwołujący cierpi na schizofrenię paranoidalną. Choroba ma przebieg przewlekły. Aktualnie dominują objawy negatywne schizofrenii, w postaci apatii, wycofania, braku zainteresowania otaczającą rzeczywistością, unikania kontaktów społecznych. Brak jest podstaw, aby stwierdzić poprawę stanu zdrowia psychicznego opiniowanego od orzekania w dniu 19.09.2011 r. przez lekarza orzecznika ZUS o całkowitej niezdolności do pracy. Ze względu na występujące zaburzenia opiniowany ma znacznie upośledzoną sprawność w zakresie możliwości nawiązywania relacji z innymi ludźmi, możliwości funkcjonowania społecznego, jest wycofany, z lękiem, poczuciem niepewności. Zaburzenia te powodują, że nie jest zdolny do podjęcia jakiegokolwiek zatrudnienia. Odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy przez okres dwóch lat od daty zaprzestania pobierania uprzednio przyznanego świadczenia.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres dwóch lat od dnia 1.11.2012 r. biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c. Wniosek o przyznanie odsetek za opóźnienie w wypłacie świadczenia rentowego Sąd przekazał do ZUS **jako nowe żądanie dotychczas**

nie rozpoznane przez organ rentowy - celem rozpoznania na podstawie art. 477¹⁰ § 2 kpc, a w pozostałym zakresie postępowanie umorzył wskutek cofnięcia odwołania w części dotyczącej czasookresu domagania się renty na podstawie art. 355 kpc.